

Arrest

nr. 283 005 van 11 januari 2023
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. TYTGAT
Adolf Buylstraat 44 C/5
8400 OOSTENDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 8 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 augustus 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. TYTGAT en van advocaat L. DE MAERTELAERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 augustus 2022 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten-verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13 *quinquies*) gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN-VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten

naam : W. (..)

voornaam : A. (..)

geboortedatum : X

geboorteplaats : Rabwah

nationaliteit : Pakistan

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 23/12/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 18/05/2022 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"2.2.1 Eerste middel

Eerste middel genomen uit de schending van het non-refoulement beginsel, artikelen 3 en 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 en artikel 4 van het EU-Handvest van Grondrechten.

Eerste onderdeel.

De uitvoering van de betwiste beslissing zou in strijd zou zijn met non-refoulement beginsel en met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest.

Het beroep tegen bevel om het grondgebied te verlaten (BGV) van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor asiel en migratie schorst de verplichting om het grondgebied te verlaten niet.

De minister of zijn gemachtigde was niet verplicht tot het nemen van een Bevel om het Grondgebied te verlaten, zelfs indien de verzoeker niet over de nodige administratieve documenten beschikte.

De uitvoering van de bestreden beslissing van de verwerende partij zou de verzoeker, die op 2 juli 2022, regelmatig bij de Dienst Vreemdelingenzaken een verzoek tot humanitaire regularisatie wegens gezondheidsredenen, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft ingediend, verhinderen ooit dit verzoek ten gronde te zien onderzoeken door de daartoe bevoegde instanties zonder de verwachte beslissing af te wachten.

Verzoeker kan duidelijk niet terugkeren naar zijn regio van herkomst, omwille van de bovenvermelde motieven.

Hem terugsturen naar zijn regio van herkomst zou een ernstig risico inhouden voor het leven van de verzoeker.

Terwijl artikel 3 EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest bepalen: "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen"

Tweede onderdeel.

Door de ongeldige motivering schendt de betreden beslissing de bepalingen van artikel 6 EVRM.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

(...)

In deze motivering wordt niet nagegaan welke gevolgen dit BGV zou hebben op de gezondheidstoestand van de verzoeker en in het bijzonder welke de gevolgen zullen zijn voor de onderbreking van de zorgen die hem worden toegediend.

De motivering van de bestreden beslissing is derhalve gebrekkig.

Dat het eerste middel bijgevolg ernstig en gegrond is.”

2.2. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“2.2.2. Tweede middel

Tweede middel genomen uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de motiveringplicht.

Doordat vooraleer de betwiste beslissing d.d. 23 augustus 2022 van de verwerende partij te nemen, de betrokkene op 08.02.2021 werd gehoord. De verzoeker wees toen expliciet op zijn zware gezondheidsproblemen.

Op geen enkel tijdstip werd sindsdien aan de betrokkene verder uitleg gevraagd, werd geïnformeerd naar concrete gegevens, werden medische documenten gevraagd. Deze werden ondertussen aan zijn verzoek om humanitaire regularisatie om gezondheidsredenen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet toegevoegd.

Er zijn nochtans geen redenen om te twijfelen aan de goede trouw van de verzoeker, des te meer dat zijn verklaringen compatibel zijn met de door de verwerende partij geciteerde internationale verslagen.

De verzoeker verwees eveneens naar zijn broer en zusters die in België verblijven. De verwerende partij beschikt over alle documentatie over deze familieleden en kan niet geldig argumenteren dat ze niet over meer nauwkeurige informatie over deze familieleden zou beschikken. Hij verwijst daarvoor eveneens naar een e-mail door

De verwerende partij was niet verplicht, onmiddellijk een Bevel om het grondgebied te verlaten te nemen ten aanzien van de verzoeker, zonder van de nodige tijd gebruik te maken om zich verder concreet te informeren omtrent de evolutie van zijn gezondheidstoestand en de gevolgen van de onderbreking van de zorgen die hem worden toegediend.

In die mate was het treffen van de bestreden maatregel minstens voorbarig.

De beginselen van behoorlijk bestuur leggen de uitvoerende macht en de administratieve overheden, waaronder de verwerende partij op, om in de besluitvorming voldoende zorgvuldig te werk te gaan en daardoor de rechtszekerheid niet in het gedrang te brengen, verplichting waaraan de verwerende partij in casu bij het nemen van haar middels huidig verzoekschrift aangevochten beslissing is tekort gekomen nu nergens in de aangehaalde wetgeving de verplichting is voorzien in de gegeven omstandigheden een bevel te nemen om het grondgebied binnen de dertig dagen te verlaten en de verwerende partij nalaat te motiveren waarom zij in de gegeven omstandigheden heeft nagelaten meer concrete en feitelijke informatie in te winnen en beslist de bestreden beslissing ten aanzien van Verzoeker in die termen en voorwaarden te nemen.

Dat door op die wijze de aangevochten beslissing d.d. 23 augustus 2022 te motiveren, een absolute verplichting om binnen de 30 dagen, nog vooraleer zich verder te informeren, en vooraleer de verzoekende partij kennis heeft genomen van een eventuele beslissing betreffende zijn verzoek om humanitaire regularisatie, een bevel om het grondgebied binnen de dertig dagen te verlaten wordt ingevoerd, die niet is voorzien in artikel 7, van de Vreemdelingenwet;

Dat de verwerende partij daardoor een duidelijke inbreuk begaat op het zorgvuldigheidsbeginsel;

Dat hierdoor de verwerende partij eveneens een inbreuk begaat op het vertrouwensbeginsel vermits de verzoekende partij, bij afwezigheid in artikel 7 van de Vreemdelingenwet van de ingeroepen grond tot verplichting om een bevel om het grondgebied binnen de dertig dagen te verlaten, af te leveren, er mocht op vertrouwen dat zij op het grondgebied mocht blijven tot de verwerende partij zich concreter had geïnformeerd en haar verzoek om humanitaire regularisatie door de Belgische autoriteiten behandeld werd.

Dat de verzoekende partij, door deze ongewettigde handelwijze, in haar vertrouwen is geschonden;

Dat het tweede middel bijgevolg ernstig en gegrond is.”

2.3. Gelet op de onderlinge samenhang worden de middelen samen besproken.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De uitdrukkelijke motiveringsplicht verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. *In casu* geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen. Zo bevat de bestreden beslissing een motivering in rechte, meer bepaald artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), alsook een motivering in feite, met name dat verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten; zij is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Er blijkt niet dat deze motivering niet kan volstaan in het kader van de formele motiveringsplicht.

2.5. In de mate dat verzoekende partij aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissing en zij hiertegen inhoudelijke argumenten ontwikkelt, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid verder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.7. De Raad stelt vast dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1 van de vreemdelingenwet, dat luidt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; (..)”

Verzoekende partij betwist niet dat zij niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum om op regelmatige wijze in het Rijk te kunnen verblijven. In dat geval moet de verwerende partij in beginsel overgaan tot het treffen van een verwijderingsmaatregel, zoals *in casu* de bestreden beslissing.

Evenwel geldt dit alles enkel voor zover meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag zich hiertegen niet verzetten.

2.8. Verzoekende partij verwijst naar artikel 3 EVRM alsook artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en wijst erop dat haar een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd terwijl zij een medische regularisatieaanvraag hangende heeft.

2.9. De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij – voor het treffen van de thans bestreden beslissing op 23 augustus 2022 – standpunt heeft ingenomen over de medische regularisatieaanvraag van verzoekende partij. Zo blijkt dat de verwerende partij op 9 augustus 2022 deze aanvraag heeft afgewezen omdat de arts-adviseur vastgesteld heeft dat verzoekende partij ook in het herkomstland de benodigde medische zorgen kan bekomen. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij, gelet op voorgaande, in het bestreden bevel opnieuw zou moeten motiveren omtrent de gezondheidstoestand van verzoekende partij.

Bij arrest nr. 282 509 van 23 december 2022 heeft de Raad voorts het beroep tegen de afwijzingsbeslissing inzake de medische regularisatieaanvraag verworpen, daarbij oordelende dat verzoekende partij geen schending van artikel 3 EVRM heeft aangetoond bij een terugkeer naar het herkomstland omwille van haar medische situatie:

“De Raad wijst er evenwel op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk). Het begrip “uitzonderlijke gevallen” werd nader omschreven in de zaak Paposhvili / België (EHRM 13 december 2016, nr. 41738/10) waarbij het Hof stelde: “183. The Court considers that the “other very exceptional cases” within the meaning of the judgment in N. v. the United Kingdom (§ 43) which may raise an issue under Article 3 should be understood to refer to situations involving the removal of a seriously ill person in which substantial grounds have been shown for believing that he or she, although not at imminent risk of dying, would face a real risk, on account of the absence of appropriate treatment in the receiving country or the lack of access to such treatment, of being exposed to a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health resulting in intense suffering or to a significant reduction in life expectancy. The Court points out that these situations correspond to a high threshold for the application of Article 3 of the Convention in cases concerning the removal of aliens suffering from serious illness.” (Het Hof oordeelt dat onder “andere zeer uitzonderlijke gevallen” zoals bedoeld in de zaak N v. Verenigd Koninkrijk die aanleiding kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM dienen begrepen te worden de situaties die een verwijdering van een ernstig zieke persoon inhouden waarbij substantiële gronden zijn aangetoond om aan te nemen dat deze persoon, hoewel niet in imminent levensgevaar, een reëel risico loopt, omwille van de afwezigheid van of het gebrek aan toegang tot adequate behandeling in de ontvangende staat, te worden blootgesteld aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand resulterende in intens lijden of in een opmerkelijke vermindering van de levensverwachting. Het Hof wijst erop dat deze situaties overeenstemmen met de hoge drempel inzake de toepassing van artikel 3 van het EVRM in zaken die betrekking hebben op de verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen.)

In casu toont de verzoekende partij dergelijke uitzonderlijke situatie evenwel niet aan, dit temeer in het licht van de vaststellingen van de arts-adviseur waaruit blijkt dat zij kan reizen en in het herkomstland over de door haar benodigde medische zorg kan beschikken en er toegang toe heeft.”

Verzoekende partij toont geenszins aan dat zij bij een terugkeer naar het herkomstland omwille van haar medische situatie onderworpen zal worden aan een behandeling strijdig met artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Zij toont met haar betoog evenmin een schending aan van het non-refoulementbeginsel.

Nu niet wordt aangetoond dat meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag spelen en het niet is betwist dat verzoekende partij op het ogenblik van de bestreden beslissing niet is gemachtigd of toegelaten tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen en dat zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van een geldig paspoort dat is voorzien van een geldig visum, kan niet blijken dat de verwerende partij op verkeerde gronden of met miskenning van bepaalde pertinente gegevens toepassing heeft gemaakt van artikel 7 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Voor zover verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 6 van het EVRM, merkt de Raad op dat beslissingen over de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet vallen onder het toepassingsgebied van deze verdragsbepaling (RvS 26 maart 2013, nr. 223.003). Verzoekende partij kan de schending van artikel 6 van het EVRM dan ook niet met goed gevolg opwerpen. Ten overvloede kan worden aangestipt dat verzoekende partij geen actueel belang heeft bij dit onderdeel van het middel, nu niet blijkt dat zij onderworpen werd aan een gedwongen verwijdering voor de behandeling van haar beroep tegen de afwijzing van haar medische regularisatieaanvraag of onderhavig beroep.

2.11. Verzoekende partij betoogt voorts dat zij nog broers en zussen in België heeft, maar zij maakt niet aannemelijk dat zij met deze volwassen verwanten een beschermenswaardig gezins- of familieleven heeft waarmee de verwerende partij onterecht geen rekening zou gehouden hebben. Zoals de verwerende partij in de evaluatienota van 24 juni 2022 die zich in het administratief dossier bevindt heeft vastgesteld:

“Gezins- en familieleven: Betrokkene kwam in eerste instantie samen met zijn meerderjarige (toen minderjarige) zoon naar België. Deze behoort echter niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen een vader en meerderjarige zoon zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat betrokkene geen idee heeft waar de meerderjarige zoon zich momenteel bevindt en zelf niet weet of hij nog wel in België verblijft.

Verder verklaarde betrokkene een broer, twee zussen en een neef in België te hebben, een broer in Duitsland en een zus in Nederland. Deze behoren niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers

geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen.”

Verder blijkt uit de afwijzing van de medische regularisatieaanvraag dat de arts-adviseur vastgesteld heeft dat: *“Bewijs van afhankelijkheid van derden in de dagdagelijkse activiteit die mantelzorg zou verantwoorden, wordt niet bewezen.”*

Gelet op voorgaande toont de verzoekende partij met haar loutere verwijzing naar het feit dat er familieleden van haar in België verblijven niet aan dat zij in België van deze familieleden afhankelijk is derwijze dat er sprake zou zijn van een beschermenswaardig gezins- of familieleven.

2.12. Waar zij nog betoogt dat zij rechtmatig mocht verwachten dat haar geen bevel om het grondgebied te verlaten zou worden afgegeven, wijst de Raad erop dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van de thans aangevochten beslissing niet opschort (cf. o.m. RvS 6 april 2000, nr. 86 715; RvS 22 juli 2002, nr. 109 500; RvS 6 februari 2004, nr. 127 903; RvS 3 juni 2004, nr. 132 035; RvS 3 juni 2004, nr. 132 036; RvS 7 januari 2005, nr. 138 946; RvS 20 november 2006, nr. 164 950), of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 3 juni 2004, nr. 132 036). Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166 626, 12 januari 2007). Zij maakt met haar betoog geen schending van het vertrouwensbeginsel aannemelijk.

2.13. De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER